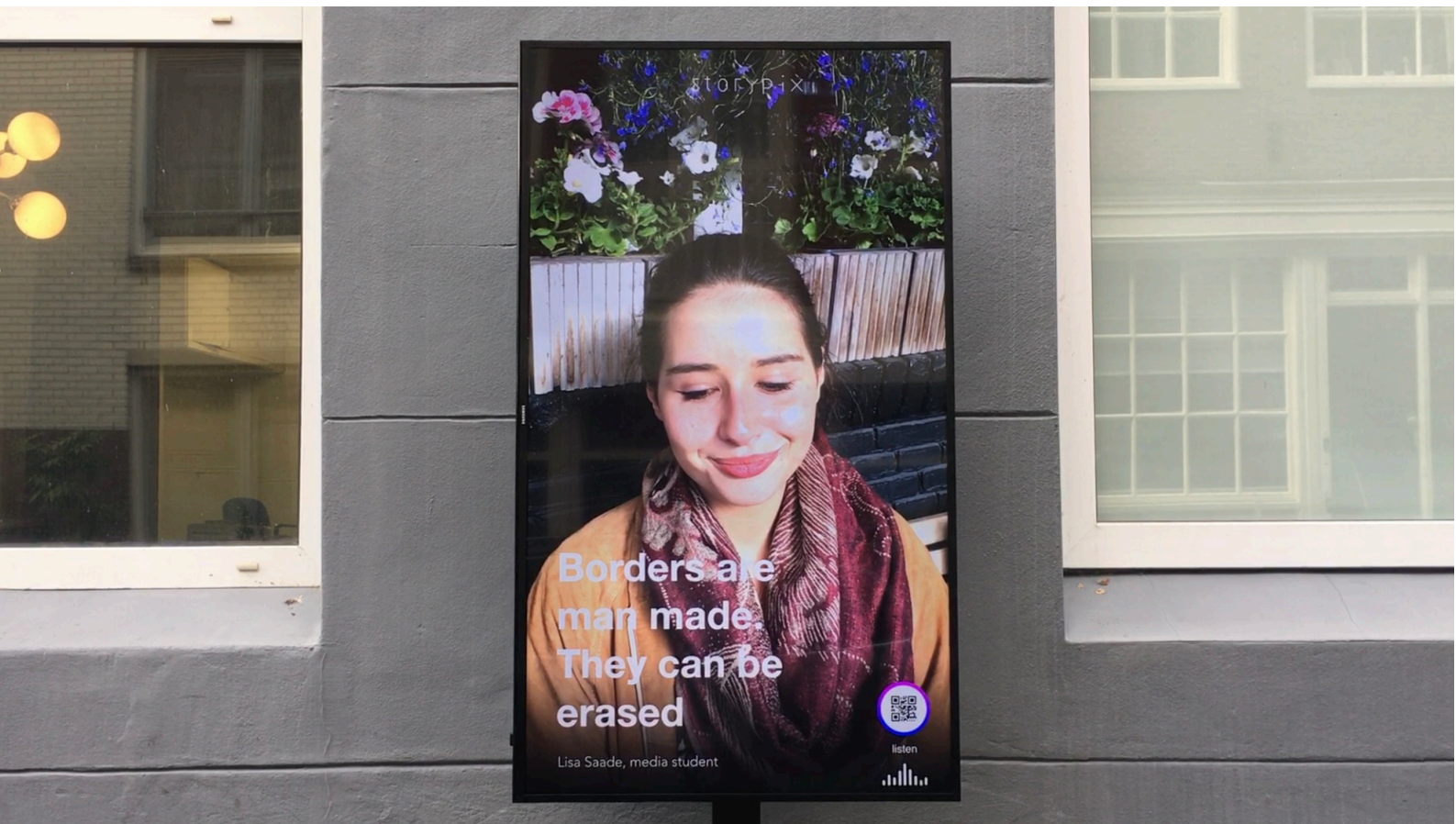

STORYFABRIC

created by

storypix

De verhalende stad

Het sociale weefsel van een stad is een magisch, onzichtbaar, gigantisch tapijt, geweven van alle verhalen van de stadsbewoners. Het is niet te ontwaren met het blote oog, maar alle Amsterdammers zijn met elkaar verbonden door ontelbare kleine en grote verhaallijnen en geschiedenissen; van burens, oude en nieuwe vriendschappen, van collega's en toevallige ontmoetingen. Verhalen die zijn ontstaan in kroegen en op terrassen, op school of de bingo, anekdotes gedeeld bij de kassa van de buurtwinkel en op de sportvereniging. Maar nu de stad in al haar bruisende energie met piepende remmen tot stilstand is gekomen, omdat we niet bij elkaar in de buurt mogen komen, is de verhalende stad ineens stilgevallen en de stadgenoot op zichzelf aangewezen.

De nieuwe afstand stad

Natuurlijk, voor de meeste mensen geldt dat ze nog wel contact hebben via Whatsapp of Zoom met hun familie of vrienden en collega's, maar stadsgenoten ontmoet je ineens veel minder. Als dat al gebeurt op straat dan op minimale afstand. Niet zelden gaat dit gepaard met lichte argwaan, met een zekere smetvrees van elkaar. Er is letterlijk en figuurlijk een afstand ontstaan. De verbondenheid met de mensen om ons heen die onze levens vormgeven, inkleuren en ons een "sense of belonging" geven wordt hierdoor aangetast, ingeruild voor online bubbels. Voor kwetsbare groepen zoals ouderen resteert slechts eenzaamheid. Dit ondermijnt ons gevoel voor saamhorigheid in de stad en dat is voelbaar.

De vrijblijvende stad

Amsterdam heeft de laatste jaren een explosieve groei doorgemaakt, met grote economische vooruitgang, maar soms ook ten koste van het sociale weefsel. Contract expats, buitenlandse vastgoedinvesteerdere, massatoerisme en Airbnb creëerden al jaren een zekere ondermijning van onze "sense of belonging". Een gevoel in een stad te leven van voortdurende tijdelijkheid zonder te weten met wie je je buurt of gebouw deelt. Amsterdammers die zich niet meer geworteld voelen in hun omgeving, omdat ze de levens niet kennen van hun buurtgenoten, niet weten wie er in hun portiek of galerij wonen en daardoor geen verbondenheid meer voelen met de plek waar ze wonen.

Een stad van onbekende burens

Door de plotselinge overrompeling door Covid19, toen iedereen ineens verplicht thuis moest blijven, werd dit gegeven ineens heel sterk voelbaar. Wie zijn mijn burens eigenlijk? Kan ik bij ze aankloppen als ik iets nodig zou hebben? Wat weet ik nou van ze en hoeveel weten ze van mijn leven? We keken opeens allemaal massaal uit het raam. Wie is eigenlijk dat meisje van hiernaast met dat Oost-Europese accent die elke ochtend wegrijdt op haar scooter? Waar zou ze werken? En die oude, rijzige man met zijn boodschappenkarretje die elke middag zwijgend zijn rondje doet? Wat zou hij vroeger in zijn leven gedaan hebben en was hij ooit getrouwd? En wie zijn dat Antilliaanse echtpaar met die ovenschalen in de vensterbank? De verplichte massale quarantaine drukte ons met de neus op de feiten: de meeste mensen die om ons heen wonen, op luttele meters bij ons vandaan zijn eigenlijk vreemden voor ons. Zonder verhaal, zonder geschiedenis, zonder een gevoel van gedeelde verbondenheid.

Het magische weefsel

In zijn boek *Digital Storytelling: Capturing Lives, Creating Community* schrijft Joe Lambert op een gegeven moment het simpele zinnetje: "Once you know their story, everybody is a somebody". Het klinkt vanzelfsprekend, maar het idee is van grote invloed geweest op mijn denken, op de manier waarop ik met de mensen in mijn omgeving om ga. Iedere buurman of buurvrouw heeft een familiegeschiedenis, heeft keuzes moeten maken, gewerkt, voor- en tegenspoed gekend en mensen liefgehad. En zodra je iemands verhaal kent ervaar je empathie, ontstaat er inlevingsvermogen en voel je je verbonden met elkaar. Je voelt dat je ergens deel van uitmaakt. Van het magische weefsel waarin wij allemaal vezels zijn. En het enige wat ervoor nodig is om de verhalen te leren kennen, is een klein stapje. Maar het is een stapje dat een aanleiding nodig heeft.

Storyfabric

Met ons bedrijf Storypix willen we de verhalen van Amsterdammers gaan verzamelen en onderdeel laten maken van de stad; de buurt, de straat, het plein, de galerijflat. We willen met Storyfabric een project introduceren in Amsterdam, waarbij we buurtbewoners aanmoedigen elkaar te leren kennen. Storypix heeft de laatste jaren een nieuw interview format ontwikkeld dat we hiervoor willen gebruiken. Het is een manier om een podcast te maken, gewoon opgenomen met de microfoon van je mobiel, waarbij je je buurman of buurvrouw een paar vragen stelt. Daarna neem je een aantal korte beelden op met je camera; van je burens thuis, in de keuken, op de fiets of in de winkel. Zodra je dit upload op de website heb je een verhaal gemaakt. Het zijn videobeelden waar je doorheen kunt bladeren, terwijl je luistert naar het interview. Je hoeft dus niks te monteren. Het is een soort filmpje met twee belangrijke kenmerken: 1. Het is super simpel om te maken, iedereen kan het. 2. Het kan ook op afstand worden gemaakt met een telefoongesprek.

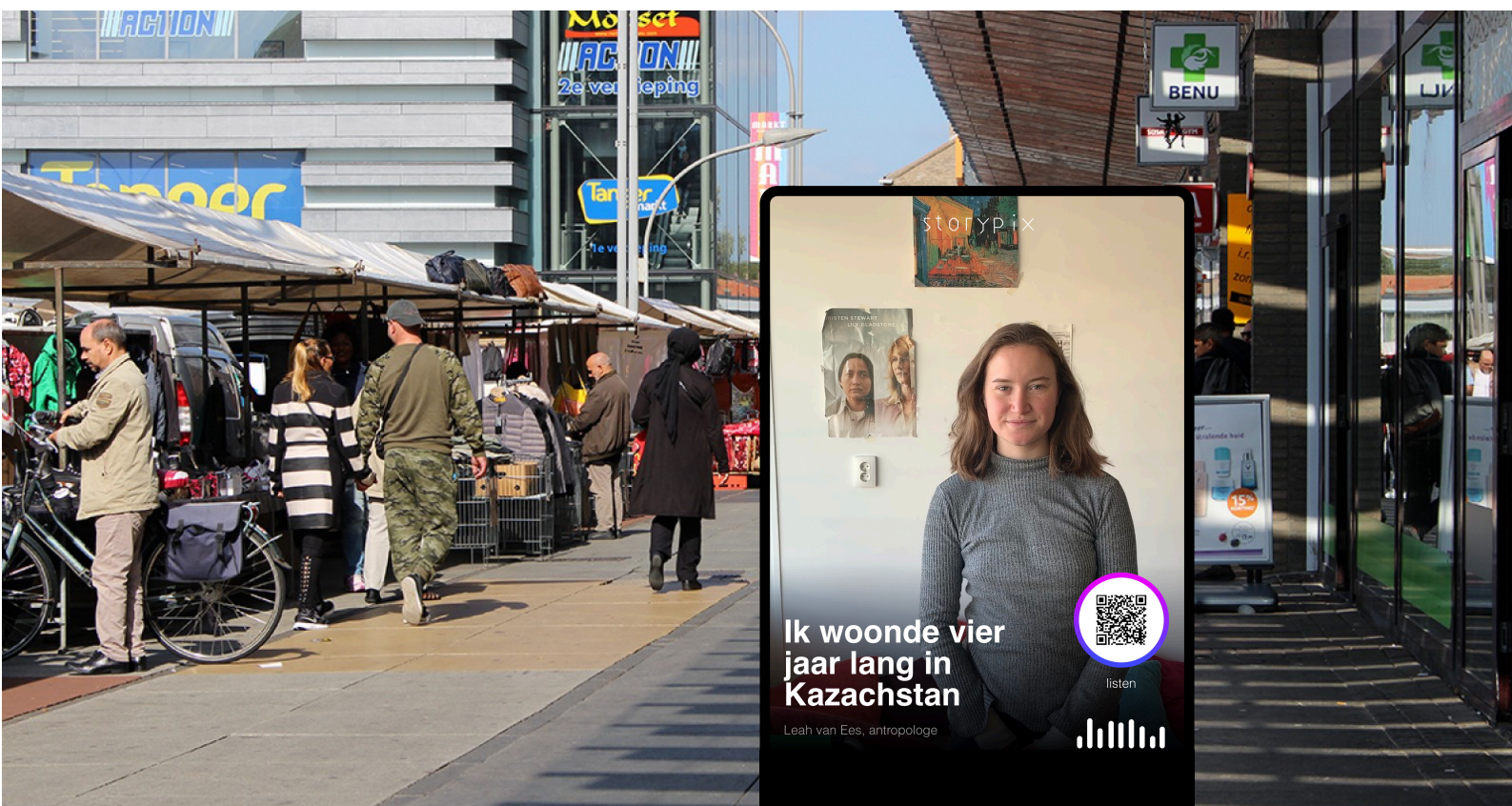
Het eerste draadje

Het idee is om de verhalen in de buurt zelf zichtbaar te maken. Daarvoor hebben we een mooi systeem ontwikkeld. Met een simpele setup van een TV en een klein apparaatje kun je een zogeheten Verhaalpaal creëren, waarbij alle buurtverhalen als bewegende posters op worden getoond: je ziet de gezichten van je burens met een korte quote. Met je telefoon scan je een code en kom je direct in het verhaal. Je hoort de stem van je buurman of buurvrouw, je ziet ze in de winkel of thuis achter het raam. Je hoort hun verhaal en opeens is de drempel om hem of haar de volgende keer aan te spreken ineens veel lager geworden: "Hey ik heb jou verhaal geluisterd, jij bent dat meisje van die kapperszaak in Nairobi!" En ziedaar: het stapje is gezet. Het eerste draadje van het magische weefsel is een feit.

Wat is er nodig

Om dit project te kunnen starten hebben we de gemeente nodig. Ons bedrijf heeft de storytelling skills, de ideeën en de technologie in huis en we willen dit graag inzetten om de stad Amsterdam het sociale weefsel te geven dat het ooit had met de inzet van een heel nieuw initiatief. Maar voordat we een raodmap maken waarbij alle partijen betrokken zijn, willen we eerst het plan presenteren om te weten of de gemeente hier oren naar heeft. Als dat zo is dan vertellen we graag ons verhaal. Waar we naartoe willen met Storyfabric.

We leren jullie graag kennen.

The Universe is made of stories, not atoms.

Muriel Rukeyzer - politiek activiste, dichteres

STORYPIX

paul@storypix.org
0638303058